

man vil sige, at Statskassen skal paatage sig baade Forrentning og Amortisation og Prioriteter, altsaa ca. 6 pCt., saa vilde der endda blive tilbage ca. 4 pCt. til Aktionærerne, hvilket ogsaa vilde være ret anstændigt og forringe Offerviligheden og Ofret, der er gjort, ikke saa ganske lidt. Imidlertid skal jeg ikke komme ind paa Sagens Realitet og ikke komme ind paa, hvad der mulig kunde tale til Gunst for Andragendet, og hvad der kunde tale derimod, thi her melder sig en Hovedbetragtning, som efter min Mening allerede paa Forhaand gør, at vi maa stille os afvisende til dette Forslag. Den ærede Ordfører omtalte, hvilke store Summer der aarlig anvendtes til det kongelige Teater, og deri er jeg, og jeg tror det store Flertal her, fuldstændig enig med den ærede Ordfører, at det er urimelige og sørgelige store Summer. Men derfra at gaa til at sige: saa anvende vi ogsaa Penge et andet Sted, det minder mig noget om den svenske Konges Udtalelse: „Har Fanden taget Faarene, kan han tage Bukkene med.“ Men den Hovedbetragtning, jeg nævnte, er, at denne store Sum, der aarlig anvendes til det kongelige Teater, jo ikke anvendes med dette Tings Vilje, ikke efter Bevilling fra dette Ting. Vi vedtog ved Finanslovens anden Behandling i forrige Maaned, ligesom vi have vedtaget adskillige Gange før, et Ændringsforslag, stillet af samtlige Finansudvalgets Medlemmer paa nær det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), det ærede Medlem, som i den oprindelige Forslagsstillers Forfald har taget Ordet for det foreliggende Forslag. Meningen med det nævnte, af Tinget vedtagne Ændringsforslag er: Dette høje Ting vil ikke ved sin Afstemning love Kultusministeren at dække det Underskud, som fremkommer ved Driften af det kongelige Teater. Her have vi taget vort Standpunkt over for et eventuelt Underskud ved det kongelige Teater. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har ganske vist kaldt denne vor Stilling for en billig Fornøjelse, men det er vort Stanppunkt, og vi have givet dette vort Standpunkt det Udtryk, som Tinget overhovedet kan give, nemlig ved en Afstemning. Men saa finder jeg ikke, at samtidig med, at vi tage dette Standpunkt over for det kongelige Teater, kunne vi sige til Kirke- og Undervisningsministeren: Derimod ønske vi at faa forelagt et Forslag, hvorved vi dække det eventuelle Underskud ved Driften af et privat Teater i Aarhus. Jeg synes, Tinget vilde staa meget inkonsekvent, om man den ene Dag sagde:

Vi ville ikke dække Underskuddet ved det kongelige Teater, ved vor Afstemning kræve vi, at det kongelige Teater drives saaledes, at Indtægter og Udgifter balancere, og saa nogle Maaneder efter sige til Ministeren: Derimod ønske vi et Forslag, der gaar i modsat Retning over for et privat Teater i Aarhus. Allerede af Hensyn til den Stilling, som dette Ting Aar efter Aar har indtaget over for Forslaget om det kongelige Teaters Drift, mener jeg paa Forhaand, at vi kunne ikke gaa ind paa et Forslag som det her foreliggende. Jeg gaar ogsaa ud fra, at det ikke kommer til Afstemning ved denne Lejlighed. Men saa længe vort Standpunkt er saaledes og nødvendigvis maa være saaledes over for det kongelige Teater, saa længe vil i hvert Fald jeg ogsaa have det samme Standpunkt over for lignende Krav, der fremkomme fra private Teatre.

H. Jensen: Jeg skal ikke nægte, at det har undret mig, at høre det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensens) Udtalelse. Jeg erindrer nemlig, at for nogle Aar tilbage var det ærede Medlem en meget varm Talsmand for, at der skulde ydes Tilskud til Provinsselskaber. Det ærede Medlem lagde sig stærkt i Selen for, at der skulde ydes Tilskud til scenisk Kunst ude i Provinserne. Det Standpunkt, det ærede Medlem tog den Gang, og det Standpunkt, det ærede Medlem tager i Dag, ere jo noget modsatte hinanden. I Dag har det ærede Medlem det Syn, at vi Jyder skulle bløde for Kjøbenhavns Synder, og det forekommer mig at være et ganske mærkværdigt Standpunkt. Ved det kgl. Teater har man ikke forstaaet at holde Hus med Pengene saaledes, at det kunde vinde Bifald hos Rigsdagen, og af den Grund skulle vi straffes ovre i Jylland, af den Grund skal der nægtes os Tilskud til scenisk Kunst derovre. Det forekommer mig at være et ganske ejendommeligt Standpunkt. Det ærede Medlem udtalte, at Rigsdagen ikke vil dække det Underskud, der fremkommer ved Driften af det kgl. Teater. Det undrer mig, at det ærede Medlem kunde holde sig ganske alvorlig, da han talte herom, thi naar Pengene ere brugte, ere de brugte, og saa kan det vel næppe nytte noget, at vi sige ret meget derimod. Vi have set ved mange Lejligheder, at vor Regering bruger Penge, som ikke siden blive vedtagne, men Pengene ere alligevel borte. Og saadan vil det vel ogsaa gaa her. Jeg tror derfor, det har mindre at sige, om man lover at dække Underskuddet